

Společenské změny roky 1989 vedou výtvarné divadelníky k úplné samostatnosti. Roku 1991 přebírají zpět do svých rukou

divadelní budovu Krakonoš, postavenou jejich předky a

o pět let později odkupují od města pozemek, na kterém divadlo stojí. Vlastními silami a financemi se snaží uchovat původní rozsáhlou činnost a udržet v dobrém stavu i divadlo. Vylepšuje se, opravuje, lakuje, natírá, uklízí. Jenže čas je neúprosný.....

Pokračování příště

Právě čtete

číslo 8.

VĚTRNÍK

Ročník XXXVI.

Pátek 21. října 2005

sobota 22. října 2005		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
10:30	přípravný výbor	kuřárna
13:00	Doma	velký sál
13:30		
14:00	Karolinka	
15:00	loučení Horšovský Týn	malý sál
15:30	seminář KDP	vila
16:00	Doma	velký sál
16:30		
17:00	Karolinka	
18:00	loučení Karolinka	
19:00	slavnostní setkání	malý sál
20:00	závěrečné vyhodnocení	velký sál
	Sejkorák	všude

Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:30	loučení Hranice u Aše	malý sál
13:30	loučení Sloupnice	malý sál
14:00	příjezd Karolinka	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Karolinka	městský úřad
15:00	vítání Karolinka	před divadlem
16:00	Otec svého syna aneb Vše pro firmu	velký sál
16:30		
17:00	Horšovský Týn	
18:00	seminář KDP	vila
19:30	Otec svého syna aneb Vše pro firmu	velký sál
20:00		
20:30	Horšovský Týn	
21:30	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXVI. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor.
 Redakce Jana Fričová, PhDr. Jaroslav Vyčichlo technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, Náklad 180 ks. Cena 8 Kč.

Recenze

DS Doveda Sloupnice

Kryštof Ungrád: Smrtí to nekončí aneb V uličkách města Bakersfield

Nepříliš komplikovaný příběh třech zloduchů patřících ke "smetánce" města Bakersfield, rozjívěné šerifovy dcery, která neví, co chce, ale nakonec to dostane, zá-ludného ochlasty – práskače, dvou zamilovaných pistolníků a trojice spravedlivých „z lidu“ je ozvěnou westernové literatury a filmů. Je však především „věšákem“ – průvodním či lépe spojovacím textem

k uplatnění country hudby a písní z Divokého Západu.

Texty patnácti známých country písní byly z á k l a d e m. Pr ů v o d n í text (příběh) k nim byl napsán dodatečně tak, aby obé tvořilo průběžnou textovou předlohu. Vy-ústění příběhu přitakává zvyklostem žánru v tom, že padouši jsou ztrestáni. Vlastní příběh a zejména jeho postavy jsou traktovány namnoze naruby. Obvyklí ochránci práva jsou v něm zloduchy. Ti, kdo bývají obvykle ztvárňováni jako nestateční, ustrašení a ponižováni se zde chápou iniciativy a prosadí nápravu.

Představení vévodila kvalitní hudební složka, kterou zajistila hudební country skupina Ponny Expres. Ne už tak její pěvecké zpracování členy hereckého souboru. Ve většině případů by patrně k zdařilejšímu výsledku mohlo vést tzv. herecké zpívání s důrazem na obsah a výraz, namísto snahy o co nejlepší pěvecký výkon. Otázkou je i výběr a řazení zpěvných čísel z hlediska tempa, zejména ve finále hry. Choreografie zpěvných čísel byla sporadic-

Partneři XXXVI. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHIAKO
PŘÍKRY

EPRONA

R Sager

Gorten Švýcarsko

EMBA[®]
SOLID BOARD & BOXES

AD
servis

Penzion BARUNKA

ŽELEZÁŘSTVÍ
domácí potřeby - elektro

REKOS

BOLIJA

KONICA MINOLTA

DOBROČINNÝ
FOND PHILIP MORRIS ČR

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ts
Semily

COMPUTER SHOP
CS23

ROKA
S.R.O.

Gema
Turnov

HYBLER
NEBOŘOŮV PRAHA 1944
SINCE 1994

Ve jménu zachování tváře techniky...

Včera byl magický den. Nejenže byly dvě výborné inscenace, návštěva známé osobnosti a válení Vobskočáku, ale v STDK jsme si připsali na své bohaté konto zásahů úspěchy vskutku nevídané. V naprosté tichosti nám vlastní jsme dokázali opravit dva zesilovače, šest žárovek, vysavač a při tom všem jsme nic nerozbili a ani si neublížili. Tak jsme si opět ověřili, že jsme do chodu přehlídky skutečně zapálení; což bylo v úterý i cítit ve vzduchu. No, a v rámci zachování tváře, respektive mnoha tváří, jsme se rozhodli s vámi o tuto skutečnost podělit.

A nejen opravami živ jest technik, takže je nám potěchou vám oznámit, že ve včerejších hodinách jsme se sic krátce, ale zato výkonně věnovali skupince mladých začínajících herců doprovázených hoste-

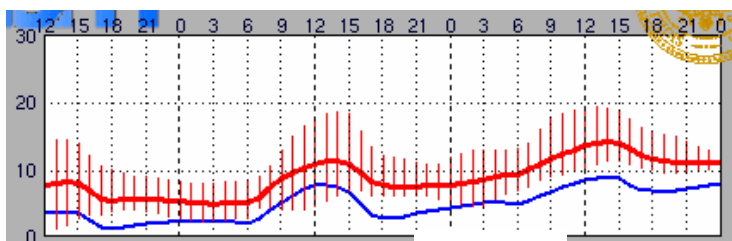
sem Janem Hejralem mladším a grafičkou Lenkou Richterovou. Tím jsme významným podílem přispěli k jejich základnímu vzdělání. A k čemu že to vůbec došlo? Cože jsme to vlastně udělali? Provedli jsme je po technice, našem zázemí a poskytli hodinové posezení v jevišti s osvětou. Vtloukli jsme jim do hlavi-

ček cenné informace o naší činnosti, by chápali složitost, zapeklitost a komplikovanost svícení, zvučení a vůbec celkové práce technika. Doufejme jen, že tyto zkušenosti plodně využijí. Takže přátelé, držte nám dále své pěsti, my si je budeme držet také.

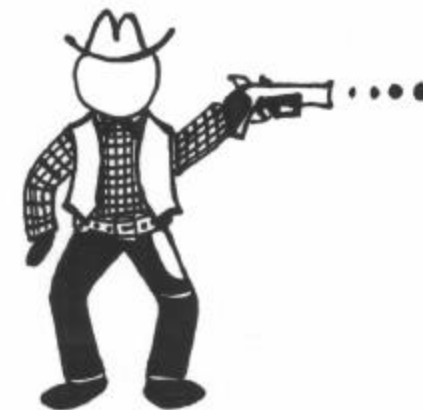
P.S.: Kuchyňce dobrou chuť

Předpověď počasí na pátek:

ká a nepřilíš vynalézavá.

Představení mělo několik dobrých a efektních hereckých akcí (expozice šerifa a jeho pomocníka, šerifovy dcery Zuzany a její následující nástupy, etuda kovboje Daniela s lítacími dveřmi, scéna Daniela a indiánky s puškou pod kovbojovou bradou, „sebeodstřelení“ opilce Pika aj.). Navzdory tomu jsme v inscenaci pocítovali absenci výraznější komediální nadsázky ve vztahu k víceméně vážně laděným textům písní. Té by nejspíše mohlo být dosaženo tím, že by situace byly hrány s plnou až přehnanou vážností namísto „vyrábění humoru“ či ve scénách zamilovaných párů namísto jakési civilní přiblíženosti. Mnohé herecké kreace byly „roztřepeny“ přemírou nadbytečných gest, což se nejvíce projevovalo u postavy šerifova pomocníka či představitelky indiánky Šustí sukní. Inscenaci by vůbec prospělo důslednější, přesnější vybudování situací a gagů.

Režisérka Markéta Světlíková připravila pro hru výhodný, jednoduše vyřešený hrací prostor. Stejně takové je i řešení kostýmní složky inscenace s výjimkou kostýmu představitelky Abilene. Pokud jde o herecké výkony zaujala nás především Jana Vašíňová v roli šerifovy dcery Zuzany. Nelze nevpomenout vcelku zajímavé ztvárnění postavy kovboje Daniela a Francise Janem Bednářem a Jaroslavem Novákem.

Suma sumárum: výborná muzika, účelová textová předloha s mnoha „oslími můstky“, několik dobrých nápadů, ne vždy jevištně zcela využitých vlivem absence výraznějšího komediálního nadhledu.

Milan Strotzer

Představujeme

Doveda Sloupnice

Jaroslava Nováka, vedoucího souboru Doveda Sloupnice, jsme zastihli na schodech Krakonoše v okamžiku, kdy byl soubor vítán. Na moji žádost o rozhovor odpověděl, že tedy ano - alespoň nebude muset nosit kulisy. Stejně obdivuji nervy sloupnických ochotníků, když z vítání jdou rovnou na jeviště.

Kdy jste byli naposledy se svým souborem ve Vysokém, s čím a pokolikáté tu jste?

Byli jsme tu jednou, loni a hráli tady pohádku Král k sežrán.

Aha, už jsem doma. To byla ta, která byla svým vyzněním, myslím, určena spíš dospělým, ale dívaly se na ni z dvakrát zaplněného hlediště děti. Pamatuji se, důkladně se poučily. Byla taková „výchovná“. A byla i příčinou protestů některých pedagogů.

To je ono. Také jsme se s tím názorem setkali.

Co se v souboru od té doby změnilo?

Máme country kapelu - Ponny

expres. Je přímo součástí představení.

Jak jsem se dověděl, inscenace, kterou jste nám přivezli, je autorským dilem. Myslím, že i výchovná pohádka, s níž jste přijeli loni, nesla tyto prvky. Začali jste se nějak víc specializovat nebo „našli“ jste se v autorském divadle?

To se snad ani nedá říct. Pro-

zradím – autor je syn paní režisérky Markéty Světlíkové, jakkoli se jméno neshoduje. A hra je takovým naším, či jeho prvním autorským pokusem. Vycházel z herců, které dobře zná, a jejich možností. A ke vzniku hry dala podnět i zmíněná kapela, která tím byla užitekována. Je to náš první skutečně autorský pokus, vždycky jsme po něčem takovém toužili a až teď se to podařilo.

Název díla V uličkách města Bakersfield i ten podnázev Smrti to

tě, která tuto možnost evokuje, ale i zápisu z odborné rady ARTAMA ze dne 25.11.2005, kde se v odstavci Hodnocení KDP 2004 píše cituji: „KDP v současné době funguje jako rituál. Otázkou je, pro koho je určen a zda by nebylo výhodnější vytvořit národní přehlídku venkovských divadel novou, fungující a někde jinde.“ (Schválně nic z řečeného nechci komentovat, protože jde podle mého názoru o nepřesné a poněkud rozjitřené interpretace. Dokonce si myslím, že obě strany na ně mají tak trochu právo.)

Postoje ani jedné z obou stran nikdy nebyly přesně písemně vyjádřeny, což považuji za chybu.

K diskutovaným skutečnostem je snad možné sdělit, že jak SČDO, tak organizátoři se shodují s ARTAMOU v názoru, že podmínky lze dohodnout k oboustranné spokojenosti s výjimkou hracího prostoru a profilu přehlídky (tj. délky jejího trvání a počtu odehraných inscenací v jednom dnu). Avšak vzhledem k tomu, že dochází k desinterpretaci diskutovaných podmínek, které, bohužel nikdy nebyly zaznamenány v písemné podobě a v tomto okamžiku není od čeho se spolehlivě odrazit, navrhuji, aby ARTAMA, která je iniciátorem změn, návrhy na změny v jednotlivých bodech znovu formulovala, aby formulovala svoje výhrady k přehlídce a to písemně, tedy trvale a nezpochybnitelně s odůvodněním proč k takovým změnám musí dojít. Jen tak můžeme předejít dalšímu dohadování, omylům a desinterpretacím a navzájem

si nezpochybnitelným způsobem vyjasnit svoje postoje.

Prosím jménem SČDO o formulaci požadavků takovým způsobem, aby zdůvodnění postojů obstálo ve zcela veřejné diskusi odborné ochotnické obce i mimo ni a považují za samozřejmé, že obdobným způsobem se k problému postaví i SČDO a organizátoři KDP.

Jsem pověřen sekretariátem SČDO i organizátory přehlídky (členy PV KDP) sdělit, že si dosavadní vzájemné spolupráce váží a mají zájem na dalším trvání odborných garancí ze strany ARTAMA. Pokud má ARTAMA pocit, že utrpí její prestiž pro pochybnou úroveň přehlídky (viz již jednou citovaný zápis), nechť tuto skutečnost jasně deklaruje a od odborných garancí se distancuje. Bude nás to mrzet, avšak i tak bude mít jistě přehlídka garantovaná SČDO šanci dále trvat a ucházet se i o finanční podporu státu v rámci daných podmínek.

Se zněním tohoto textu vyjadřují souhlas členové přípravního výboru KDP na svém jednání dne 20.10.2005 v divadle Krakonoš.

S veškerou úctou
PhDr. Jaroslav Vyčichlo
předseda SČDO

Ve Vysokém nad Jizerou
20. října 2005

krát) a k hrstce místních doplněných vytrvalci. Stává se, že není snadné získat do poroty na slovo vzaté odborníky. Kdo z činných divadelníků a lidí v aktivním pracovním věku může po všech těch Hronovech, Třebíčích atd. zůstat dalších devět dní ve službách divadla? (To ostatně platí i pro diváky). KDP je přehlídka pohodová, laskavá, přívětivá. Jen tu základní funkci přestala plnit. Na doporučení zmíněné odborné rady proto letos navrhli pracovníci Artamy pořadatelům a vyhlášovatelům zkrátit přehlídku alespoň do pěti dnů, začít kupříkladu v pátek a skončit v úterý večer. Sehrát, zhlédnout, zorganizovat dvě různé inscenace denně je bezesporu v silách divadelníků i organizátorů. Pro účastníky by zase neměl být takový problém uvolnit se na víkend a dva pracovní dny. KDP by se stalo setkáním intenzivnějším a trochu i namáhavějším. Snad by to za to stálo. Venkovské divadlo je zajímavý fenomén a neměli bychom společně dopustit jeho přešlapování na místě. V tom spočívá návrh Artamy.

Po několika jednáních s pořadatelem i s představiteli SČDO se ale zdá, že si přejí stávající model zachovat. Co to znamená? V žádném případě zrušení KDP odněkud od zeleného stolu, jak naznačují shora uvedené informace z ankety apod., na to nemá krom vyhlášovatele a pořadatelů nikdo právo, ani MK a už vůbec ne NIPOS. Přehlídka jen ztratí naši odbornou garanci, což může v budoucnu znamenat i ztrátu práva nominace na Jiráskův Hro-

nov. Samotný KDP se však bude moci dál hlásit do grantové soutěže o finanční podporu MK jako dosud. Rozhodnutí není tedy buď anebo. Rozhodnutí je o příštím směřování tohoto vrcholného setkání venkovského divadla. Zjednodušeně řečeno, zda k pohodě nebo ke kvalitě. Obojí Vysokým a jejich přehlídce přeji (ostatně, ono se to zase tak důsledně nevyklučuje), ale jen za to bychom chtěli dát svou kůži na trh.

Tak zlomte vaz ve Vysokém, při divadle i v řečech o něm

František Zborník

ředitel NIPOS

Vážený pane řediteli,

dovolte mi, abych se v reakci na Váš dopis, zasláný e-mailem do Vysokého 19.10.2005, pokusil shrnout dosavadní názory spíše svoje (protože se subjektivnímu hodnocení nelze vyhnout), ale v poctivé snaze shrnout i názory vedení SČDO a organizátorů KDP, jak jsem si je vyhodnotil a jak z nich vyplynuly následující závěry.

Nejdůležitějším závěrem je fakt, že dosavadní ústní jednání jsou oboustranně nepřesně interpretována. (Týká se to např. délky vysoké přehlídky, požadavku zkrácení na 3, 4, 5 ??? dnů z délky trvání 12, 10, 9 ??? dnů, počtu shlédnutých inscenací za den 4, 3, 2 nebo jen jedné???, možného zrušení vysoké přehlídky – viz otázka v anke-

nekončí ve mně evokuje představu detektivky. Je takový doyleovský - ponuré prostředí anglického maloměsta, zavražděná prostitutka....

Nic takového. V nás název evokuje Divoký západ, country se vším všudy, cválající koně, kolty proklaté nízkou - zveme vás.

Naberu teď otázku z úplně jiného soudku. Diskutuje se o změnách, ozval se i požadavek přenesení přehlídky jinam, uvažovalo se o jejím razantním zkrácení. Slyšel jste o tom? Věříte tomu? Co si o tom myslíte?

No, slyšel, v přípravných materiálech Vysokého proběhla taková anketa. Pokud jde o zkrácení, myslím, že by to nebylo zcela bez užitku. Dvě inscenace denně by se ve Vysokém zvládly, tři už by bylo moc a vznikl by zbytečný maratón. Z pohledu lidí, kteří si berou dovolenou, je snazší vzít si dva nebo tři dny než týden. Přenesení přehlídky jinam si ale představit nedovedu, opět z našeho pohledu je úroveň přehlídky výborná.

Takové zkrácení by ale mělo pravděpodobně pro pořadatele katastrofální ekonomický dopad. Pře-

hlídka by se možná stala dílnou pro ochotníky, ale je nebezpečí, že by zmizeli diváci.

My tu stejně jsme na dva nebo nejvýše tři dny a z tohoto hlediska moc nezáleží na tom, jak dlouho přehlídka trvá. V tom případě bychom dali přednost divákům.

Myslíte, že členství souboru nebo i jednotlivců v organizaci, která sdružuje ochotníky nebo ochotnické

spolky má nějaký smysl?

Nepochybně, jsme členy VSVD. A smysl vidím v tom, že je nás víc, že můžeme snáz prosazovat svoje potřeby a přání. Větší síla víc dokáže. Těžko by zvládl jediný ochotnický soubor to, co může prosazovat sdružení.

Děkuji a omlouvám se za závěrečné, poněkud tendenční otázky.

J. Vyčichlo

Vystrašená reportáž

Dodpoledne:

Začátek:

Koukáš se doma taky na pohádky?

Koukám, my jich máme hodně.

Máte oblíbenou pohádku?

Z pekla štěstí.

Perníková chaloupka.

Popelku, samozřejmě.

Čert a Káča.

Jaká pohádková postava se ti líbí?

Princezna ze mlejna.

Čert.

Zlatovláška.

Možná nějaká lesní víla.

Ježibaba.

Princeznička.

Učitelky:

Proč jste s dětmi přišly na tuto pohádku?

Myslíme si že tady jsou hezké pohádky a hezká představení.

Konec:

Co se vám nejvíc líbilo?

Všechno.

Bylo to hezký.

Jak tam šli ti mrňousové.

Hodně.

Vaše pocity?

Bylo to vyloženě pro

děti, ale byli šikovní.

Perfektní to bylo, myslím že dětem se to moc líbilo. Bylo to supr.

Listárna

Zatímco probíhá 35. ročník KDP, mluví se veřejně i v zákulisí o podobě ročníků následujících. Jistě Vám to, milé kolegyně a vážení kolegové, nešlo. Jak by také mohlo, byli jste osloveni anketou vypsanou společně vyhlásovateli a pořadateli (SČDO a OS Krakonoš spolu s OS Větrov), mohli jste se leccos dočíst v denním tisku. Protože je NIPOS prostřednictvím svého útvaru Artama odborným garantem této národní přehlídky, považuji za vhodné se k této diskusi také vyjádřit.

Cílem každé přehlídky, na níž se podílíme, a to v jakémkoli oboru (divadlo, hudba, tanec, výtvarné umění), je rozvoj, kultivace, zkvalitňování onoho oboru. V ČR existují desítky nejrozumnějších přehlídek neprofesionálního kumštu, které mají jiné cíle, od komerčních až po čistě relaxační. To je naprosto v pořádku. Ministerstvo kultury si však klade našim prostřednictvím cíl rozvoje a zkvalitňování. Hledáme tedy po řadu let pro každou přehlídku ideální tvar, ne zglajchšaltovaný ani univerzální, který by tomuto zadání nejlépe vyhovoval. Vy starší jste svědky např. postupných proměn národní přehlídky činoherního a hudebního divadla Divadelní Třeboň a FEMAD Poděbrady, snad jste zaznamenali Náchodskou Prima sezónu stejně jako změny v podobě Šrámkova Písku či

Loutkářské Chrudimi. Trend jednoznačně směřuje od přehlídky „předváděcí“ k přehlídce „setkání a dílny“. Jen předvést svou inscenaci místním divákům (případně úzké skupince stálých účastníků) na celorepublikové úrovni už nestačí. Zdá se, že pro rozvoj divadla je užitečnější o viděném mluvit, diskutovat nejen za účasti členů hrajícího souboru (a oně skupinky) tak, aby se zážitek a zkušenost z viděného staly podnětem pro příští práci pro mnohem širší divadelní obec. Intenzita takové výměny zkušeností a kýžena sebekultivace je přirozeným požadavkem. Postupně se tak vykrystalizoval model, v němž dvě i více představení v jednom dni poskytují příležitost daleko většímu počtu zájemců zhlédnout celou nebo podstatnou část přehlídky a udělat si ucelený obraz o směřování a úrovni té které divadelní aktivity. Takhle to funguje u všech přehlídek zařazených do postupového systému, a to nejen v oblasti amatérského divadla.

Odborná rada pro činoherní divadlo (pracuje jako poradní orgán pro Artamu) se pod vedením prof. Jana Císaře v posledních letech opakovaně zabývala tím, že KDP výše jmenovaný cíl přestává plnit. Devítidenní maratón umožňuje málokomu „pobejt“ ve Vysokém, byť je tu krásná příroda a lidé velmi pohostinní. Výhodu mají duchodci, ale co vím, ani ti nezůstávají ve velkém počtu. Stává se, že porota mluví jen k hrajícímu souboru (jenž podobná slova slyšel už nejméně jednou, spíše víc-

Žádný hory, chutě pěkně do hospody

Včera se opět nevítal před divadlem Krakonoš pouze soubor jeden, ale hned dvojice. Krom divadelních ochotníků přivítala Svatka Hejralová spolu s Vlastimilem Ondráčkem také jednoho profesionála – herečku Gabrielu Vránovou, která přijela na besedu s návštěvníky přehlídky.

Na schodech vysockého divadla stanul soubor Doveda Sloupnice, který se večera večer představil autorskou hrou

Kryštofa Ungráda V uličkách města Bakersfield aneb Smrtí to nekončí. Druhý soubor DS MKZ Horšovský Týn vystupuje dnes s hrou Karla Poláčka Otec svého syna aneb Vše pro firmu.

Zatímco zástupce DS Doveda lákal na živou kapelu Ponny Expres v rámci představení, ti z Horského Týna doufali, že nepřivezli do Vysockého špatné počasí. Svatka je ujistila, že jejich obava je lichá, to jen Krakonoš už není nejmladší a zapomněl ráno vymést hory, což je ale také k něčemu dobré, protože nebude nikdo courat, všichni se budou pěkně držet v baráku a čile konzumovat v hospůdce Na Zkoušce.

(jn)

Pěkné, bylo to hezký, veselý. Dobrý, herci reagovali na děti.

Herci:

Jak se vám hrálo na vysokých prknech?
No, paráda.
Klouzalo to.
A jaká byla

atmosféra?

No, paráda.

Vynikající.
Co pro vás znamená účast na KDP?
Velikou čest a radost.
Že si musím vzít v práci dovolenou, ale udělám to rád.
Co říkáte na naše město?
Je kouzelné a přehledné, našel jsem i divadlo

Aneta a Martina

Trojice seminářů

Letos pracují na Krakonošově divadelním podzimu tři semináře. Včera byl ten správný den, kdy jsem se na ně podívala zevrubněji, a

to hned na celou trojku najednou.

„Někdy zhruba v létě mi mamka navrhla, jestli bychom nechtěli pořádat v rámci přehlídky seminář pro děti, které chodí do dramatických kroužků,“ vyprávěl o vzniku KDP dětem jeden z dvojice lektorů Hejral-Richterová, Honza. A tak včera Lenka s Honzou začali kulturně kultivovat divadelnický potěr ve věkovém rozsahu 10 až 15 let. Sraz měli po deváté na náměstí a v půl desáté zasedli na malém sále k rozborovému semináři. Po té skupinka čtrnácti dětí zašla na půdu, prohlédnout si divadelní fundus, podívala se na představení souboru M+M z Hranic u Aše Bubáci. Po obědě je čekalo technické zázemí

divadla, prázdné jeviště, navštívili muzeum, kde je stálá expozice vysockého divadla, aktuální výstava k výročí vzniku divadelní budovy a shodou okolností i výtvarná expozice ZUŠ v Jablonci nad Jizerou na téma Egypt. Zažili loučení i vítání se souborem, aby poznali kolorit přehlídky, zašli na besedu s herečkou Gabrielou Vránovou. „Odpoledne jsme zakončili při zkoušce na večerní představení sloupnického souboru Doveda,“ řekla mi Lenka,

která přiznala, že to byl den náročný, ale pěkný. Takže je možné, jak říkal Honza, že se seminář KDP dětem objeví příští rok v minimálně stejném rozsahu opět.

Každý večer na půdičce se od začátku přehlídky schází k živé diskusi seminář KDP pod vedením zkušeného režiséra Rudolfa Felzmana. Jak sám lektor říká, snaží se své „dětí“ plést, navádí je i na špatné cesty, jak lze hodnotit představení, aby se dobrali skutečně toho pravého jádra. Zpočátku se zde scházela opravdu přihlášená skupinka zájemců, ale ve středu po představení Jak přišla basa do nebe bylo na půdičce už jednadvacet diskutujících. Přišli i zástupci soutěžního souboru a rozebírali svou inscenaci.

Kytice za nás

Loučit se byl včera němčický soubor Na Štaci, který má k Vysockým opravdu osobní vazby. Přesně v tomto duchu jim své na shledanou říkali ti, kdož je i přivítali - Karel Bárta a Vlastimil Ondráček. Zvláštní poděkování souboru vyslovila i Svatka Hejralová, která poděkovala za okamžitý souhlas s účastí na přehlídce i na poslední chvíli, neboť oni byli prvním náhradníkem, ale i za fakt, že sehráli kromě obvyklých dvou ještě i představení třetí, výjimečné, pro školy.

Hosteska Katka řekla, že nabonzovat na soubor nemá co, protože byli vzorní a neúpornějšími flamendry byly holčičky ze souboru. „Družba mezi ženskou a pánskou částí souboru nebyla v podstatě možná, jelikož pánové bydleli na Větrově a jejich kolegyně na Nístějce,“ shrnula svou výpověď Katka. Závěrem dodala, že doufá, že se

s Němčickými setká ve Vysokém dříve než za sedm let, což byla doba, po kterou zde nehráli.

S velkou kyticí pak předstoupil před loučící se soubor starosta vysockého DS Krakonoš Jan Vaverka st. a požádal je, aby ji položili místo Vysockých na hrob jejich dlouhletého kamaráda Vojty Dvořáka.

„Díky za pobyt,“ ujala se slova za celý soubor starostka Němčic, ale hlavně osvětlovačka Ivana Dvořáková. „Poprvé jsem byla ve Vysokém v roce 1972, a to jsem byla tak ve věku našeho hereckého potěru. Jsem tu ráda, nasála jsem tady tu krásnou atmosféru a doufám, že se to podařilo i u našich malých holek.“ Pak připomněla, že v Němčicích stále stojí cukrovar a tak, aby pomohli ušetřit náklady na přehlídku, přivezli kromě brambor a česneku na sejkory také dvě tašky cukru.

(jn)

me jenom zkoušku. Nebude to jako doposud, že se bude rychle improvizovat, ale půjde o skutečné, regulární divadlo,“ ujistil přítomné Jiří Hlávka, který se zabývá i přípravou celého projektu.

„Také uspořádáme výstavu, průřez pětadvaceti lety činnosti VOBSKOČÁKu. Svatka nám nabídla buď prostory muzea nebo tady v divadle. Kdo má nějaké materiály, scénáře nebo fotky z historie spolku, nechť je shromáždí a odešle na adresu Jiřího Hlávky do Libice. To vše do konce roku. Pokud bude chtít zaslané materiály zpět, pak je třeba je na zadní straně opatřit zpáteční adresou,“ informoval o dalších plánovaných akcích i oslavě kulatého juilea – sedmadvacetin - novopečený prezident spolku Jiří Pošepný.

Jednomu výročí se ale prezident mohl věnovat už letos. „Ve chvíli, kdy jsem byl posunut na funkci prezidenta můžu a musím udělat jednu věc, která se v tuto chvíli patří. A sice – členka našeho korupčního spolku slaví 31.října své kulatiny (krásných 85.) a já bych jí rád za nás za všechny předal kytici a drobný dáreček,“ řekl Jiří Pošepný a šel v ústřety nestorce vysocké přehlídky Libuši Erbsové. Společně s Jiřím Hlávkou jí popřáli ještě alespoň dalších dobrých 25 let.

(jn)

Dušan to zařídí

„Odešli od nás kopři, nebudeme rozebírat důvody proč, podstatné je, že na jejich kurz jsme žádali ministerstvo kultury o grant. A protože už tady nejsou, tak proč bychom sháněly peníze pro nikoho. Dušan Zakopal přišel s nápadem, aby se požádalo na příští rok o grant na kurz, který probíhá letos a vede ho Ruda Felzman. Navrhují, že samozřejmě to můžeme udělat a ať to Dušan zařídí – připraví návrh a pošle na ministerstvo,“ organizoval rozpravu nový prezident spolku a všichni jeho návrh odsouhlasili.

Svatka Vobskočáky požádala, zda by v grantu mohli členové spolku žádat peníze ne na konkrétní kurz, aby se neopakovala situace s koprem, ale na obecně vzdělávací činnost na KDP. „Jistě jste si všimli, že dnes tady celý den pobíhaly děti a to byl nový seminář KDP dětem. Ten bychom rádi zachovali i do příštích let, a proto pokud požádáte o peníze v trochu obecnější rovině, mohli bychom je použít na semináře oba,“ vysvětlila situaci předsedkyně přípravného výboru KDP Svatava Hejralová.

(jn)

Frekventanti tohoto semináře se účastní samozřejmě i dopoledních rozborových seminářů s odbornou porotou a zde taktéž vyslovují své názory a porovnávají, zda jsou v souladu s pocity odborníků či ne.

Tak tolik k novinkám letošního ročníku přehlídky. Již zabýleným útvarem, poskytujícím vzdělávání se, je tradiční Klub režisérů SČDO, který na rozdíl od rozptýleného dětského a stabilního půdičkového semináře, je pevně usazen ve vysocké sokolovně a pracuje každý den hodinu po poledni. Jeho lektory jsou režiséři Dušan Zakopal, Jiří Hraše, Dušan Grombířík, dramaturgyně Petra Kohútová a pedel Jaromír Kejzlar. Letos se klub zabývá českou lidovou hrou, čímž volně navázali na loňskou dramaturgicko-režijní (scénografickou) koncepci. Na paškál si vzali insce-

dnes ve 14.30, ale přístupna je pouze důvěrným přátelům a známým. Do konce svého kurzu by se měli ještě přesně dohodnout, zda výsledky své práce předvedou veřejně příští rok, kdy by se měli zabývat kramářskými písněmi.

(jn)

Ztratí se divadlo

„Mám vždy dobrý pocit, když do divadla chodí rodiny s dětmi a mám ještě lepší pocit, když divadlo rodiny s dětmi dělají. Stejně jako rád vítám skupinu dětí, které Lenka s Honzou protáhnou dnes divadlem. Je dobře, že se zakládá na divadelní dorost,“ usmíval se při zahajování včerejšího rozborového semináře předseda odborné poroty František Laurin.

Výkop dne měl Dušan Zakopal, jenž místo slov před sebe postavil velký černý otazník v rudém poli. To prý značilo jeho momentální rozpoležení z představení němčického souboru Na Štaci. Jak přišla basa do nebe. Jeho otázky se vršily jedna na druhou – tou hlavní však bylo podstatné krácení původní předlohy Marie Kubátové v dramaturgické úpravě Vendulky Strejčkové a tohoto rasantního kroku se dopustil Karel Semerád, jenž inscenaci také režíroval. „Vypustil i některé epizodní postavy a někdy se ztratila i některá dějová fakta,“ konstatoval D. Zakopal, jenž připomněl i ojedinělé přepisování v nářečí, které však dle jeho slov nejsou až tak podstatné.

Ani Milan Strotzer právě inscenaci němčického souboru nechválil. „Jsem tady v neveselé roli,“ posteskl si. „Viděl jsem na jevišti vel-

ký zmatek a pořád jsem přemýšlel, na co se to vlastně díváme. Bohužel nevím, zda se soubor vůbec setkal s celým textem, protože to, co jde z jeviště, je úplně vykuchané. Chápu, že dát dohromady dnes dobrou kapelu je problém, ale v případě, kdy je inscenace na muzice založena a já nemám ten muzikantský potenciál, uvažoval bych, zda se vůbec do takového představení pustit,“ zamýšlel se M. Strotzer.

„Když je příběhová situace tak razantně redukována, jsou zrušeny i motivace,“ vysvětloval Jiří Hraše, který dodal, že pak zůstává jen situace přišel – popad - odnes, ale nikdo neví, proč přišel, co popad a kam odnes. „Tento fakt vede k rozpadu představení a zůstává jen přehlídka kostýmů a písniček.“ Dle jeho slov, nářečí na tom není tak špatně, to celkem funguje, ale mluví se tak nezřetelně a velmi nedbale, že pak v hledišti není rozumět.

Na rozdíl od názorů všech porotců, scénografa Petra Kolínského si Němčičtí získali. „Znám Karla

muž. Stejným způsobem pak byl odhlasován návrh odstoupivšího prezidenta, libického Jaroslava Vondrušky, který doporučil na své místo vysockého Jiřího Pošepného.

Ten však do těchto chvil vykonával funkci kromobyčejně nesmlouvavého výběrčího daní (rozuměj členských příspěvků). Proto i ten za sebe navrhl náhradu, již je „osoba s hubou stejně proříznutou jako já, ale jelikož je menší postavy, může si k sobě vzít kamarádka,“ řekl Jiří a tím novým jménem v řadách funkcionářů je Hana Dohnalová.

Dále byla volena síla pro Vlastíka Ondráčka, zapisovatele. Ten prý nutně potřebuje jednu mladou, schopnou, hezkou atd. pomocnici jako sekretářku. Na tento post byla odsouhlasena Alena Exnarová z Chrudimi.

Další funkcí byl pověřen Standa Mareš, kterému pomůže domácí Jan Vaverka. Pánové budou mít letos na starosti škrábání brambor a pomoc s přípravou sálu na večerní Sejkorák. Musí si zabezpečit dostatek sil, ženských i mužských, neboť ti, kdož nejvíce byli činní právě třeba u brambor – Vondruškovi a Hlávkoví – letos

v sobotu hrají, takže na závěrečném bále je už nikdo neuvidíte. Proto je třeba se s oběma páry z Libice rozloučit již dnes! (jn)

Kulatiny

Letošní rok je členy korupčního spolku VOBSKOČÁK velmi významný, protože v roce 1980 byl spolek založen, čili letos slaví 25 let od vzniku. „Dnes máme 26. valnou hromadu, příští rok oslavíme kulaté jubileum 27., a proto jsme se rozhodli, že uspořádáme právoplatné divadelní představení na jehož textu se již pracuje. Hrát se bude v sobotu místo hosta přehlídky. Po

přípravě scénáře budou někteří z vás vyzváni, aby se připravili a dostavili na víkendové soustředění do Libice nebo Vysokého k secvičení celé inscenace. Sejdeme se asi dvakrát nebo třikrát do příští přehlídky a na Vysokém už udělá-

Ztratil znak spolku

V úvodu 26. valné hromady VOBSKOČÁKu přednesl jeho prezident Jaroslav Vondruška zprávu o hospodaření spolku, Jan Vaverka st. zpravil přítomné o inventuře, kterou provedl, a ta ukázala, že v pokladu je 1,7 litru bílého vína, 2,5 litru tmavého a 0,5 litru světlého rumu, dále zlatý poklad, vlajka, portrét prezidenta, tiskoviny a ubrus. Dotyčný přiznal, že ztratil velký znak, za což mu byla udělena pokuta rovnající se půl litru rumu, ačkoliv vyrobil náhradu.

V současné době má korupční spolek v hotovosti 8.594,80 Kč a na kontě 57,79 korun Kč. Revizní komise vedená ing. Dušanem Zakopalem potvrdila zprávu prezidenta. Spolek vzal na vědomí finanční dar ve výši 10.000 korun, který poskytl na obnovu divadla Krakonoš, a jenž byl předán DS Krakonoš o loňském Sejkoráku. Stejně jako každý rok věnuje VOBSKOČÁK jednu z cen přehlídky v hodnotě pět set korun.

Spolek si také odsouhlasil, že případný host přehlídky bude vždy jen věcí VOBSKOČÁKu – zajistí ho i zaplatí. A proto zaplatí i letošního hosta, jímž byla herečka Gabriela Vránová.

(jn)

Nové rozdělení funkcí

„Nikdo z vás si vůbec neuvědomil, že republika Česká vstoupila do Evropské unie a náš korupční spolek nemá v této vrcholné mezinárodní instituci žádného svého zá-

stupce,“ horlil na včerejší valné hromadě VOBSKOČÁKu Jiří Hlávka. „Někdo musí za nás komunikovat s Evropou, někdo nám musí nosit čerstvé zprávy a kdo by byl lepší a prestižnější reprezentant naší organizace, než náš prezident,“ podal svůj návrh Jiří Hlávka. Pod hrozbou platby půl litru rumu za nesouhlas bylo hlasování jednotné jako jeden

Semeráda, je to takovej hodnej, dobrotivej člověk, a protože takovej je a abyste se nemuseli tolik učit, tak vám hru takovým způsobem upravil. A proto já budu zlej,“ sliboval P. Kolínský. Výprava, ač velmi náročná, není úplně nejšťastnější, protože řešení prostoru často neumožňuje vidět, co se vlastně na jevišti děje, neboť je to vysoko. “Vy jste postavili jakoby jeviště na jevišti, což by nevadilo, kdyby jste dodrželi jeho principy – hlavně tam musí být vidět, první řady vůbec netušili, co se nehoře děje, protože výška vašeho jeviště začínala tak na 2,1 m,“ vysvětloval scénograf nevýhody scénického uspořádání německého souboru. Na rozdíl od scény, se výtvarníkovi líbily kostýmy, zvláště používané čepice, rozpačitý byl u kostýmů čertic, které dle jeho názoru vypadaly trochu jako koláž bezdomovců.

Hlasem z lidu byl Rudolf Felzman, který řekl, že se v semináři většinou snaží najít formu představení: “tentokrát jsme se poprvé pokoušeli seskládat inscenaci dějově.”

Nashle!

A je čas – má chaso milá

Abychom se zamysleli!

Neb bychom si říci měli,

V čem je naše síla.

Je na čase promyslet – domácí i hosté,

Byť má každý mnoho svého,

Co as máme společného?

Jest to vcelku prosté!

Mnozí víc než 30 let se na Vysoké vrací,

Týden na něj v říjnu mají,

A málokdy vynechají –

Co jest pro to silou hnací?

Každý z nás si na to přišel třeba pomaličku,

Hadry, světlo, kostým, šminky,

Potlesk, zkoušky – zvonek cinky linky,

Vše má místo své v srdíčku.

K tomu hory – a ty lidi s otevřenou náručí,

Týden si tu spolu žijem,

Tancujem, hrajem – i pijem.

Však nám těžko zaručí.

Ten – co o všem ví a zná to –

Že budem ještě dlouho

Jezdit sem – a hrát – ó touho

Role, jež nám jsou nad zlato.

Takže – moje chásko zlatá!

Za rok ať jsme zase tady,

Ruch a shon nechte za zády,

Za starostmi aspoň chvíli zabouchněte vrata.

Podzimní větry zas vanou!

Kufr sbalte

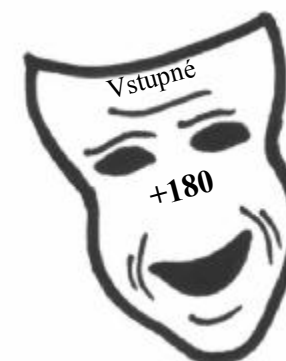
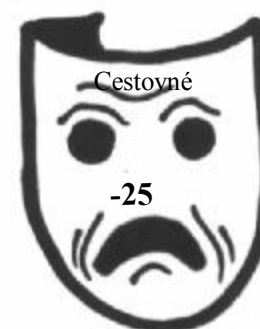
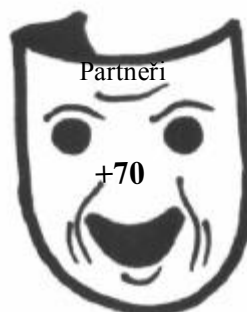
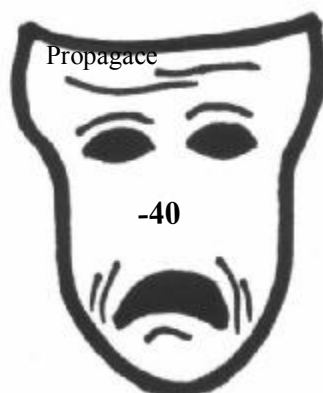
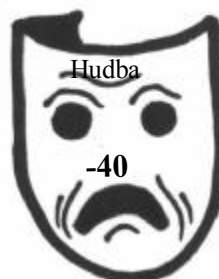
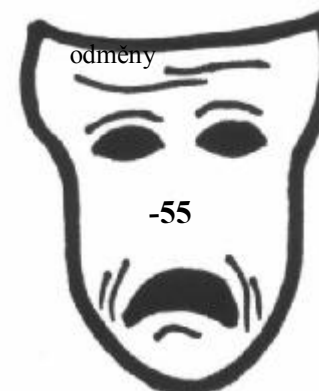
A sem palte!

Pac a pusu – nebo čtyři

– a zas na shledanou!

-jh-

**Rozpočet 36. ročníku Krakonošova divadelního podzimu
v průběhu týdne se Krakonošem prožene stádo
veselých i smutných masek.**

Celkové příjmy jsou 510 tis. Kč

Celkové výdaje jsou 510 tis. Kč